

QUARESMA AMB JOAN XXIII

L'ITINERARI ESPIRITUAL DEL PAPA BO: D'ANGELO RONCALLI A SANT JOAN XXIII

2

SACERDOT: "HUMILITAT I AMOR"

DECÀLEG DE LA SERENITAT

La precocitat i vocació primerenca d'Angelino no anul·laren les dificultats de la seva vida. Ben al contrari, el seu Diari de l'Ànima testifica l'acurada atenció que ja des dels catorze anys dedicava a la seva ànima, i dóna fe de com la seva vida estava feta de batalles quotidianes en què havia victòries i derrotes. La lluita no era fàcil, però a ell el sostenia un ferm propòsit que mai va abandonar: *"estic obligat, com la meva tasca principal i única, fer-me sant costi el que costi. [...] Així i sento que el Senyor, amb la seva Providència, es troba al meu costat"*.

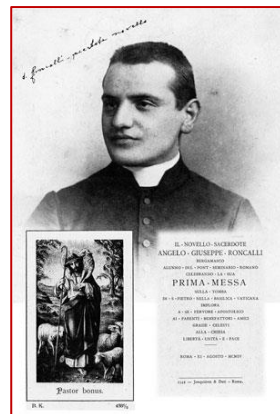
Ell mai es proposava les coses a llarg termini, perquè la idea d'haver de fer «sempre» una cosa l'hauria descoratjat. En canvi, era capaç de fer el més difícil si s'ho proposava només per dotze hores, però repetint cada dia aquest propòsit. Amb aquesta llum havia escrit, de molt jove, aquest "decàleg de la serenitat":

- 1. Només per avui tractaré de viure exclusivament al dia, sense voler resoldre els problemes de la meua vida tots d'una vegada.*
- 2. Només per avui tindrè la màxima cura del meu aspecte: cortès en les meves maneres, no criticaré ningú i no pretendré criticar o disciplinar ningú, sinó a mi mateix.*
- 3. Només per avui seré feliç en la certesa que he estat creat per a la felicitat, no sols a l'altre món, sinó en aquest també.*
- 4. Només per avui m'adaptaré a les circumstàncies, sense pretendre que les circumstàncies s'adaptin totes als meus desigs.*
- 5. Només per avui dedicaré deu minuts a una bona lectura; recordant que, com l'aliment és necessari per a la vida del cos, així la bona lectura és necessària per a la vida de l'ànima.*
- 6. Només per avui faré una bona acció i no ho diré a ningú.*

7. *Només per avui faré almenys una cosa que no desitjo fer, i si em sentís ofès en els meus sentiments, procuraré que ningú se n'assabenti.*
8. *Només per avui em faré un programa detallat. Potser no el compliré totalment, però el redactaré. I em guardaré de dues calamitats: la pressa i la indecisió.*
9. *Només per avui creuré fermament, encara que les circumstàncies demostrin el contrari, que la bona Providència de Déu s'ocupa de mi, com si ningú més no existís al món.*
10. *Només per avui no tindrè temors . De manera particular no tindrè por de gaudir del que és bell i de creure en la bondat.*

ORDENACIÓ I PRIMERS ANYS DE SACERDOT

Llicenciat com sergent en el servei militar va reprendre els seus estudis de teologia. El 1903 va rebre successivament el subdiaconat i el diaconat a Sant Joan del Laterà. També obtingué el doctorat, grau que va aconseguir amb la presència d'Eugenio Pacelli, el futur Pius XII, al tribunal. El 10 d'agost de 1904 va ser ordenat sacerdot a Santa Maria a la Muntanya Santa i celebrà la seva primera missa el dia següent a la capella de la Confessió de Sant Pere del Vaticà.

Avui en tornar a la vida d'aquest mes, em dispo a revisar les condicions de la meva ànima. [...] En la pràctica de l'autèntica humilitat i del menyspreu a mi mateix encara estic fent els primers passos. [...] En general necessito una vida més intensa, vida de virtut, més aroma espiritual en tot, més força de caràcter i perseverança en els propòsits. (Festa Sagrada Família, 1904.01.24)

S'acosta el beneït dia de la meva ordenació sacerdotal i vaig sentint un goig inefable. [...] Em sento en l'obligació de duplicar la intensitat del meu esforç [...] amb gran recolliment d'esperit, dirigint tots els meus pensaments i accions al punt on m'espera Jesús. (Retiro Setmana Santa, 28-30.03.1904)

He meditat especialment en la santa indiferència. [...] Afirmo també que vull arribar a la perfecció, però de fet voldria que el camí de la perfecció fos traçat per mi i no per Déu. [...] Una cosa són les

paraules i una altra els fets. La meva indiferència ha de ser una gran senzillesa d'esperit, disposada a qualsevol sacrifici i poca filosofia: sobretot pregària i confiança en Déu. (E.E. 1-10.08.1904)

SECRETARI DE MONS. TEDESCHI (1905-1914)

El jove sacerdot Roncalli va ser designat, el 1905, secretari del bisbe de Bèrgam, Mons Giacomo Maria Radini Tedeschi, amb qui va treballar fins a la seva mort el 1914. En Radini trobà un pastor de vida exemplar, compromès amb els més desfavorits. *«Era infatigable, treballava amb ordre i sense interrupció. L'únic descans que el bisbe hauria de demanar i merèixer de*

Déu és el descans del Paradís». Aquestes paraules al seu bisbe i mestre, escrites en la biografia que li va dedicar, es convertiren després en el lema de la seva vida

La seva tasca com a secretari la simultaniejava amb la de professor d'Història de l'Església i investigador a la Biblioteca Ambrosiana de Milà, aprofundint en grans pastors com sant Carles Borromeu i sant Francesc de Sales. Va ser nomenat director espiritual del seminari de Bèrgam i va fundar la Casa de l'Estudiant, una residència per a joves del camp que arribaven a la ciutat per estudiar.

La meva vida sacerdotal s'ha ressentit força davant les vicissituds d'aquests meus primers anys de sacerdoti, en què no he tingut mai temps de pensar seriosament en mi mateix. La meva ànima ha estat repartida entre mil petites preocupacions i compromisos.

El meu càrrec de secretari del Bisbe i la dedicació a l'ensenyament [...] caracteritzen tota la meva vida, vida de gran recolliment, de pregària, d'estudi. En una paraula, he tornat a ser seminarista, i com a tal vull viure. [...] La meva devoció al Santíssim Sagrament i al Sagrat Cor de Jesús s'ha de reflectir en tota la meva vida: en els pensaments, en els afectes, en les obres, de manera que visqui només per a ella i en ella. [...] El meu càrrec em imposa deures greus i reserves delicades [...]

amb la ment, amb el cor, amb les obres, en privat i en públic. (E.E. 1-7.07.1907)

Vull conservar la meua pau, que és la meua llibertat, per això tindrè sempre presents aquelles quatre coses de què parla el Kempis: [...] Procura, fill, fer abans la voluntat d'un altre que la teua; escull sempre tenir menys que més, busca sempre el lloc més baix i estar subjecte a tots; vulgues sempre i prega que es compleixi en tu del tot la divina voluntat. (Després de deu anys de sacerdocí, 1914)

EL PARÉNTESI DE LA PRIMERA GUERRA MUNDIAL (1915-1918)

Amb la participació d'Itàlia a la primera guerra mundial el P. Roncalli va haver d'incorporar-se a l'exèrcit, sent destinat a Bèrgam com sergent del cos sanitari i capellà militar de l'Hospital fins al final de la guerra. Amb el seu afecte i el seu optimisme va aconseguir alleujar els sofriments dels soldats ferits i reconciliar-los amb la fe.

Demà part per fer el servei militar en sanitat. On m'enviaran? [...] No sé res, només vull la voluntat de Déu en tot i sempre, i la seva glòria en el sacrifici complet del meu ésser. [...] L'esperit està prompte i alegre. (La Primera Guerra Mundial, 1915)

En quatre anys de guerra, transcorreguts enmig d'un món convuls, quantes gràcies m'ha concedit el Senyor, quanta experiència, quantes ocasions de fer el bé dels meus germans. [...] Mentre ens despertem tots com a la llum del nou dia [...] Vull que la base del meu apostolat sigui la vida interior. [...] (E.E. 28.04-3.05.1919)

PENSAMENTS ESPIRITUALS

- ✓ Crist és un model que val més que tot un còdex. L'adhesió a Ell per la gràcia és la pràctica de la vida moral més alta que assegura a l'home la perfecció en la grandesa i en la gràcia.
- ✓ La caritat és l'essència de la santedat.

